

Arrest

nr. 342 621 van 10 maart 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 november 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 14 oktober 2025 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 november 2025 met refertenummer 133586.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. CAMERIER, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 november 2018 komt de verzoekende partij naar België met een visum type D in het kader van gezinshereniging met haar vader, dhr. A.F.S.M.

1.2. Op 10 juli 2019 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een A-kaart welke wordt verlengd tot 17 mei 2023.

1.3. Op 8 juni 2023 wordt een schrijven opgesteld waarin de verzoekende partij wordt meegedeeld dat er een onderzoek wordt opgestart naar een mogelijke beëindiging van haar machtiging tot verblijf. De verzoekende partij wordt uitgenodigd om alle documenten voor te leggen die zij nuttig acht in dit onderzoek.

1.4. Op 5 juli 2023 legt de verzoekende partij een schrijven van haar advocaat alsook enkele stukken neer.

1.5. Op 1 april 2025 wordt de verzoekende partij opgesloten in de gevangenis met voorzien strafeinde op 8 juni 2026.

1.6. Op 14 oktober 2025 neemt de gemachtigde van de minister een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“ Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Betrokkene reisde op 08/11/2018 naar België met een visum D/B11 op basis van gezinshereniging, dit in functie van zijn vader (dhr. A.F.S.M. (...), (...)), hierna de de referentiepersoon. Hij werd op basis van dat visum op 10/07/2019 in het bezit gesteld van zijn eerste A-kaart geldig tot 15/06/2020 wat hierna telkens werd verlengd tot 17/05/2023.

Op 12/04/2023 werd onze dienst gecontacteerd inzake de verlenging van zijn A-kaart. Op basis van de gegevens in het dossier bleek dat er inmiddels een aanhoudingsmandaat en verschillende opsluitingsfiches werden toegevoegd aan zijn administratief dossier. Betrokkene werd op 26/04/2023 aangehouden omdat hij verdacht werd van inbreuken op de wapenwet en opzettelijke slagen en verwondingen met werkonbekwaamheid van minder dan 4 maanden.

Daarenboven stelt onze dienst vast dat er op dat moment op naam van betrokkene door de politie de volgende pv's werden opgesteld:

AN.60.LB/00178221 Drugs / bezit

AN.62.L7/00256821 Bijz. wet: volksgezondheid

AN.42.LB/10577821 Geen misdrijf: sociale problemen

AN.60.LB/08499721 Drugs / bezit

AN.36.LB/08500321 Wapen,munitie, onderdeeltoebehoren-dracht/vervoer VE.62.L4/00130121 Bijz. wet: volksgezondheid

AN.43.LB/01181820 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

AN.60.LB/01914120 Drugs / bezit

AN.62.LB/03829420 Bijz. wet: volksgezondheid

AN.60.LB/12293420 Drugs / bezit

AN.60.LB/14666120 Drugs / bezit

AN.43.LB/12405619 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

AN.60.LB/14300219 Drugs / bezit

AN.55.LB/04760819 Illegale vreemdeling - toegang/verblijf/vestiging

IPB/00684710 Geen misdrijf: opgelegde maatregel(en)

IPB/00699191 Geen misdrijf: altern. maatregel voorlop.hechtenis

IPB/00775477 Geen misdrijf: elektronisch toezicht

Om deze reden stelde onze dienst op 08/06/2023 een hoorrecht op, waarin aan hem werd meegedeeld dat er een onderzoek werd opgestart naar de mogelijke beëindiging van zijn machtiging tot verblijf. Hij werd in deze instructie uitgenodigd om alle documenten voor te leggen die zijns inziens belangrijk zijn in dit onderzoek. Meer bepaald bevatte onze instructie onderstaande informatie: “In artikel 21 van de wet van 15/12/1980 staat het volgende: De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

Verder bevatte dit hoorrecht ook onderstaande informatie: “In het kader van een onderzoek van uw dossier en in het bijzonder op basis van artikel 23 § van de wet van 15/12/1980 waarin staat: “Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familielieden”, staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht.”

Deze instructie werd door betrokkene betekend op 08/06/2023.

In navolging van dit hoorrecht hebben wij tot op heden onderstaande stukken ontvangen:

-begeleidende brief van de advocaat dd. 05/07/2023

-foto's van de verblijfskaarten en bijlagen 15 van de gezinsleden van betrokkene, samen met een afspraakbevestiging van loket migratie Antwerpen dd. 13/07/2023

-brief van LIGO Antwerpen dd. 26/06/2023 met de info dat betrokkene “vorig jaar (februari 2022) iessen NT2 heeft gevolgd en het certificaat 1.1 heeft behaald”

-bijlage 12 op naam van de betrokkene

Na raadpleging van de openbare databanken stelt onze dienst vast dat er op naam van betrokkene nog andere processen-verbaal door de politie werden opgesteld dan hierboven vermeld.

AN.16.LB/03578624 - Ontvluchting van gevangenen

AN.60.LB/11044123 - Drugs / bezit

IPB/00852581 - Geen misdrijf: altern. maatregel voorlop.hechtenis

Tot op heden hebben wij in het kader van dit lopend onderzoek geen andere documenten ontvangen.

In de begeleidende brief haalt de advocaat verschillende zaken aan: dat ons hoorrecht geen veroordelingen vermeldt, dat niet vermeldt wordt wat de rol van de verzoeker was in deze pv's ("zonder deze zelfs worden gelinkt aan verzoeker"), dat "ons hoorrecht de waarde van de processen-verbaal overschat daar dit slechts vaststellingen zijn van de politie waartegen verzoeker zich niet kan verdedigen", dat er "gezien er nog geen onderzoek werd opgestart rond deze feiten met het oog op het veroordelen van verzoeker dat de feiten niet in die mate ernstig zijn dat zijn verblijfsrecht dient te worden ontnomen", dat hij "zolang het onderzoek loopt nog niet werd veroordeeld", dat wij rekening moeten houden dat betrokkene hier reeds meer dan 5 jaar legaal in België verblijft, dat zijn hele familie hier woont en allemaal verblijfsrecht hebben, dat betrokkene geen familie meer heeft in zijn land van herkomst, dat "zijn vader erkend vluchteling is gezien de verschrikkelijke situatie in het land" in 2015, dat betrokkene niet meer naar zijn land van herkomst terug kan omdat er niemand van zijn gezin daar bleef, dat hij wel degelijk risico's loopt indien hij zou worden teruggestuurd, dat hij ingeburgerd is en Nederlandse taallessen heeft gevolgd.

Het staat intussen buiten kijf dat betrokkene inmiddels meerdere gedragingen stelde tegen de openbare orde en daarvoor werd veroordeeld,

Op basis van een recent uittreksel van zijn strafregister (dd. 13/10/2025) lezen wij dat betrokkene intussen werd veroordeeld voor volgende feiten:

-23/03/2022 wapen(s): het dragen zonder wettige reden

-27/04/2022 niet-naleving van een tijdelijk huisverbod; vernieling van afsluiting, verplaatsing of verwijdering van grenspalen en hoekbomen

-16/09/2022 politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg: rood licht, andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden

-24/10/2023 wapen(s): het dragen; opzettelijke slagen en verwondingen met ais gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid

De redenvoering van de advocaat in de begeleidende brief blijkt voor verschillende feiten, waaronder het recentste aanhoudingsmandaat, achterhaald door de meerdere effectieve veroordelingen van betrokkene.

In het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, dd. 23/03/2022, werd betrokkene veroordeeld tot een gevangenisstraf van één maand en een geldboete. De rechtbank oordeelde dat de feiten bewezen zijn op basis van het strafdossier, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, het aantreffen van een mes bij de fouillering van betrokkene, zijn erkenning van de inbreuk op het antwoordformulier, en het ontbreken van een wettige reden. De rechtbank benadrukte de ernst van het feit: "Het dragen van een mes zonder wettige reden kan niet worden getolereerd." Het opleggen van gevangenisstraf en geldboete was volgens de rechtbank noodzakelijk om betrokkene op de ernst van zijn daden te wijzen en hem aan te sporen tot gedragsverbetering.

Op 27/04/2022 werd een ander vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, betreffende de tenlasteleggingen: A. overtreding van een door de familierechtbank verlengd bevel tot huisverbod in het kader van huiselijk geweld, en B. vernieling van landelijke of stedelijke afsluitingen. Volgens het vonnis begaf de politie zich op 20 november 2021 rond 18:17 uur naar A. V. d. B. (...) te Antwerpen-Deurne, na een melding van de oproepster dat haar oudere broer 'alles aan het stukslaan was'. In het appartement op de derde verdieping trof de politie de oproepster, Z.A. (...) (toen 18 jaar), aan, samen met haar vader, zus en jongere broer. Beklaagde was inmiddels vertrokken. Z. (...) verklaarde dat zij even daarvoor alleen thuis was en dat beklaagde op de deur had geklopt, ondanks een tijdelijk huisverbod tegen hem. Ze had de deur niet geopend en beklaagde had de deur geforceerd. Toen Z. (...) zei de politie te zullen bellen, dreigde beklaagde de volgende dag terug te komen om een raam aan de straatkant stuk te gooien. De verbalisanten stelden vast dat beklaagde in het Arrestanteninformatiesysteem (ANG) stond geregistreerd met als maatregel een tijdelijk verblijfsverbod op het adres A. V. d. B. (...), 2100 Antwerpen. Dit bevel tot huisverbod betrof het appartement gelegen te A. V. d. B. (...), 2100 Deurne, met een contactverbod richting de personen op die verblijfplaats. Het bevel liep van 13 oktober 2021 tot 13 januari 2022. Op 21/11/2021 werd beklaagde verhoord en verklaarde hij dat hij op 20 november niet bij zijn familie was geweest en niets had vernield. Hij gaf aan dat de politie moest bewijzen dat hij aanwezig was geweest en noemde de beschuldigingen niet logisch. Hij benadrukte dat er een gerechtelijk huisverbod tegen hem was en dat hij bereid was vijf jaar gevangenisstraf te aanvaarden als er bewijs was. Volgens beklaagde haatte zijn zus hem vanwege een eerdere vechtpartij en had zij alles verzonnen. Hij verklaarde ook dat hij sinds 18 november 2021 terug in Antwerpen was voor zijn lessen en afspraken.

De rechtbank oordeelde dat de feiten van tenlasteleggingen A en B door beklaagde met dezelfde opzet waren gepleegd, waardoor slechts één straf werd opgelegd, namelijk de zwaarste (artikel 65, eerste lid Strafwetboek). De rechtbank beschouwde de feiten als ernstig en stelde vast dat beklaagde een sterk verminderd normbesef heeft en geen respect toont voor eigendomsrechten en gerechtelijke beslissingen. Het negeren van het huisverbod, bedoeld om zijn familie rust te geven, illustreert dit volgens de rechtbank.

In het vonnis dd. 24/10/2023 lezen wij dat betrokkene werd veroordeeld nadat hij op klaarlichte dag een slachtoffer met een mes heeft verwond wat tot gevolg had dat het slachtoffer 11 dagen arbeidsongeschikt

werd verklaard, naar verluidt 'omdat men zijn zus moest met rust laten'. Betrokkene gaf volgens het vonnis aan dat hij een jongen zou hebben geconfronteerd omdat hij vader met die jongen problemen had, hij zou volgens zijn verklaring willen trouwen met de zus om 'papieren te krijgen'. Betrokkene besloot dan maar om het heft in eigen handen te nemen en samen met een andere persoon het slachtoffer fysiek aan te vallen. Bij de politie en later bij de onderzoeksrechter verklaart betrokkene dat hij met zijn gsm op de schouder van het slachtoffer heeft geslaan en dat hij louter vermoedde dat het slachtoffer was begonnen bloeden aan het gebroken scherm van zijn gsmtoestel. Het mes dat bij hem thuis werd aangetroffen lag daar volgens betrokkene 'op de plaats waar het altijd ligt. De camerabeelden, getuigenverklaringen en het DNA-onderzoek op het mes spreken dit echter tegen: uit de feiten blijkt duidelijk dat betrokkene bewust het mes gebruikte om, na achtervolging van het slachtoffer en zijn zus, bij het slachtoffer stekende verwondingen aan te brengen. Onze dienst kan zich bijgevolg volledig vinden in het oordeel van de rechtbank: "dat de feiten ernstig zijn en de handelingen van betrokkene wijzen op een agressieve ingesteldheid, een verminderd normbesef en een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van zijn slachtoffer." Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C- 348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Pari.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Wij oordelen dat betrokkene een gevaar oplevert voor de openbare orde en de samenleving opnieuw ernstig zou kunnen verstoren. Wij merken op dat het niet de eerste keer is dat betrokkene wordt veroordeeld voor wapendracht, wat de aard en de ernst van de feiten onderstreept.

Nergens in het dossier lezen wij elementen van enig schuldinzicht, wat ons — gezien zijn meerdere veroordelingen en verblijf in de gevangenis — de wenkbrauwen doet fronsen. De aard en ernst van de feiten, namelijk het dragen van een mes zonder wettige reden, kunnen — zoals de rechtbank oordeelde — niet getolereerd worden. De handelingen van beklagde wijzen op een sterk verminderd normbesef en een gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van anderen. Beklaagde legde tevens het verlangde opgelegde tijdelijk huisverbod naast zich neer en toonde hiermee geen respect voor de beslissing van de rechtbank. Met stip: wapendracht in combinatie met geweld (!) kan niet door de beugel. Dit alles zien wij als een actuele, werkelijke en voldoende bedreiging voor het fundamentele belang van de samenleving. De hierboven vermelde reeks procesverbalen vormt onmiskenbaar bewijs dat de betrokkene vrijwel direct na zijn aankomst in het Rijk en sindsdien herhaaldelijk in contact is gekomen met de politiediensten, wat heeft geleid tot verschillende veroordelingen en gevangenisstraf. Sinds 01/02/2024 verblijft hij in de gevangenis van Antwerpen, Merksem. De betrokkene toont bovendien geen blijk van bereidheid om de wetten, verplichtingen en waarden van België na te leven. Het aantal inbreuken op de openbare orde en de herhaalde veroordelingen benadrukken de ernst van zijn situatie.

Het is onduidelijk of betrokkene enige vooruitgang of herstel heeft doorgemaakt, wel integendeel. Er is geen enkel stuk voorgelegd waaruit blijkt dat hij na verschillende veroordelingen ook maar enige intentie toonde om zich te herpakken. Dit blijkt allesbehalve uit het dossier. Betrokkene verstrekt hierover geen informatie, waardoor de strafbare feiten voor zich spreken. De genoemde reeks proces-verbalen vormt ontegensprekelijk bewijs dat hij vrijwel direct na zijn aankomst in het Rijk quasi continu in aanraking is gekomen met de politiediensten. Wegens het ontbreken van enig bewijs dat betrokkene zich wenste herpakken, laat staan oprecht spijt betuigt, kunnen wij alleen maar oordelen dat het zeer reëel is dat hij opnieuw strafbare feiten zou kunnen plegen. De herhaaldelijke karakter van plegen van feiten tegenover de openbare orde over de jaren heen maakt hem een recedivist. De maatschappij dient tegen dit risico beschermd te worden. Zijn persoonlijke gedragingen spreken eveneens voor zich en tonen aan dat hij nog steeds een actueel gevaar vormt voor de openbare orde.

Het verblijfsrecht van betrokkene dient beëindigd te worden op basis van artikel 21 van de wet van 15/12/1980. Dit stelt dat het verblijf van een vreemdeling die voor beperkte duur tot verblijf is gemachtigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid kan worden beëindigd. Om redenen van openbare orde en door het persoonlijk gedrag van betrokkene is zijn verblijf ongewenst. Dit is hier wel degelijk het geval. We besluiten dan ook dat hij een gevaar blijft betekenen voor de openbare orde.

Betrokkene kwam naar België met een visum D, B1 op basis van gezinshereniging, maar dient ontegensprekelijk de Belgische vreemdelingenwetgeving en de bepalingen rond openbare orde na te leven. Het feit dat betrokkene snel na zijn aankomst gedrag stelde — en bleef stellen — dat een gevaar is en blijft voor de Belgische nationale veiligheid en openbare orde, kan onze dienst niet als reden aanvaarden om hem verder verblijf te machtigen. Uit de aard, ernst en het recente karakter van de feiten blijkt dat zijn persoonlijk gedrag nog steeds een actuele, werkelijke en voldoende bedreiging vormt voor het fundamentele belang van de samenleving. Op basis van de voorgelegde stukken en informatie in het administratief dossier kunnen wij enkel concluderen dat, wegens gebrek aan enig bewijs dat betrokkene zich wenst te herpakken, laat staan oprecht spijt betuigt, het zeer reëel is dat hij opnieuw strafbare feiten zal plegen. De maatschappij dient tegen dit risico beschermd te worden.

Betrokkene kreeg de kans om cf. artikel 23 82 ons informatie te verschaffen over zijn situatie en ook over banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Er wordt een document van Ligo voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkene in 2022 Nederlandse lessen zou hebben gevolgd en als resultaat daar een certificaat van heeft behaald. Hoewel het een positief element is dat betrokkene deze lessen heeft gevolgd, is dit slechts een summier feit dat verbleekt tegen de verschillende strafbare feiten. Dit stuk bewijst niet dat hij op een bijzondere manier geïntegreerd is in de Belgische maatschappij, noch dat hij grote inspanningen heeft geleverd om zich hier te integreren. Dit zijn minimale -en vaak bij wet verplichte - inspanningen die men kan verwachten van een vreemdeling die zich hier wenst te vestigen. De bewering van de advocaat dat betrokkeneis "ingeburgerd kan onze dienst niet zomaar aannemen. In welke mate betrokkene dan wel is ingeburgerd of wat hiermee wordt bedoeld, wordt niet geconcretiseerd. Onze dienst oordeelt echter het tegendeel: los van dit ene attest van LIGO werden in navolging van ons hoorrecht geen bijkomende stukken voorgelegd waaruit wij kunnen concluderen dat betrokkene op een bijzonder manier is geïntegreerd in onze maatschappij, noch dat hij grote inspanningen heeft geleverd

De advocaat schrijft in de begeleidende brief dat zijn hele gezin hier in België verblijft. Er werden ter staving hiervan foto's van de verblijfsmachtigingen en bijlagen 15 van de gezinsleden voorgelegd, samen met een afspraakbevestiging voor het loket migratie van Antwerpen. Wat betreft de afspraakbevestiging: het is volstrekt onduidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Dit stuk kunnen wij niet in aanmerking nemen daar dit louter aangeeft dat men is uitgenodigd om zich aan te bieden aan de loketten van stad Antwerpen. Wat betreft de verblijfsmachtigingen van de gezinsleden: deze worden door onze dienst niet in vraag gesteld, wel integendeel: intussen werden zij —m.u.v. betrokkene- allen door onze dienst gemachtigd tot verblijf van onbepaalde duur. Het feit dat zij over onbepaald verblijf beschikken betekent echter niet dat wij geen einde kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene op basis van zijn gedragingen jegens de openbare orde.

Betrokkene woonde sinds 2018 en 03/04/2020 en terug van 18/11/2020 t.e.m. 08/09/2021 samen met de referentiepersoon, moeder, en zijn broers en zussen: mevr. A.-H.F.H.S. (...) (°1984), A.Z.F.S. (...) (°2003), Z. (...) (°2004), N. (...) (°2007), H. (...) (°2012), Z. (...) (°2013) en J. (...) (°2014). Sinds 08/09/2021 woont hij echter niet meer samen met de referentiepersoon daar hij van 08/09/2021 t.e.m. 25/02/2022 samenwoonde met ene dhr. M.W.S. (...) (RR (...)). Het is onduidelijk wat de relatie of band zou kunnen zijn tegenover betrokkene. Niets daarvan blijkt uit het dossier noch de gegevens uit het Rijksregister, noch legt betrokkene hier iets van voor. Bijgevolg kunnen wij hier geen rekening mee houden. Sinds 25/02/2022 staat betrokkene op een ander adres als alleenstaand geregistreerd. Hij woont dus sindsdien en tot op heden niet meer samen met zijn gezinsleden met wie hij samen naar België reisde. De bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het privé en gezinsleven van betrokkene. Het feit dat hij samenwoonde met zijn legaal verblijvende gezinsleden heeft hem er niet van weerhouden strafbare feiten te plegen, meerdere veroordelingen op te lopen en afwezig te zijn van het gezin omwille van verschillende aanhoudingen en detentie. Het verbaast ons dat de aard en hechtheid van de gezinsband van betrokkene tegenover zijn gezinsleden door betrokkene amper wordt toegelicht. Er wordt simpelweg vermeld in de begeleidende brief dat zijn gezinsleden hier verblijven en dat ze verblijfsmachtigingen Er wordt dus niet beweerd dat betrokkene absoluut geen band kan hebben met deze personen. Het is echter op basis van de voorgelegde stukken onvoldoende aangetoond en onduidelijk hoe de actuele band momenteel is. Een verblijfsmachtiging van een gezinslid is geen bewijs van een band met dat respectievelijk gezinslid. Indien betrokkene deze mogelijke band had willen inroepen, had hij dit concreet moeten toelichten, wat hij naliet te doen.

In het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon (zijnde de vader van betrokkene) werd veroordeeld voor slagen en verwondingen tegen enkele van zijn gezinsleden. Betrokkene wordt niet in het vonnis vermeld. Deze veroordeling en gebeurtenissen in het gezin worden hier niet in vraag gesteld. Doch doen ze geen afbreuk aan de veroordelingen van betrokkene, noch kan dit onze dienst in staat stellen om betrokkene verder te machtigen tot verblijf.

Het EHRM beperkt het begrip "gezinsleven" in beginsel tot het kerngezin en gaat na of er een voldoende 'graad' van gezinsleven kan worden vastgesteld. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen.

In het arrest Mokrani (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen "ne bénéficient pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux" (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Het EHRM oordeelde dat het gegeven dat een meerderjarig kind samenwoont met een ouder, geen voldoende graad van afhankelijkheid vormt om te resulteren in het bestaan van een gezinstevan (zie EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32). Bij de beoordeling of er al dan niet een gezinsleven bestaat moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals bv. het samenwonen, de financiële afhankelijkheid van het meerderjarig kind ten aanzien van zijn ouder, de afhankelijkheid van de ouder ten aanzien van het meerderjarig kind, de reële banden tussen ouder en kind. Van een beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan bijgevolg slechts gesproken worden indien naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt. Onze dienst acht dit

tussen betrokken en ouders, op basis van alle voorgelegde stukken en voor onze dienst beschikbare informatie, onvoldoende bewezen voor de periode bij zijn aankomst in 2018 te.m. 08/09/2021. Betrokkene brengt niets aan omtrent een mogelijke afhankelijkheidsrelatie. De loutere foto's van hun verblijfsdocumenten bewijst dit niet, noch vinden wij daar andere noties van terug in het administratief dossier. Gezien hij sinds 25/02/2022 als alleenstaande op een ander adres dan zijn gezinsleden zijn belangen behoudt (los van zijn huidige hechtenis in Antwerpen) is het des te meer onduidelijk wat de mogelijke band zou kunnen zijn. In ieder geval blijkt niet dat deze mogelijke banden betrokkene onze dienst moeten behoeden om de verblijfsmachtiging te beëindigen.

Wat betreft de gevolgen voor hem en zijn gezinsleden en de band met deze personen: indien er een band zou bestaan met zijn gezinsleden, blijkt dit alleszins niet uit de stukken in het administratief dossier, noch toont betrokkene aan dat dit het geval zou zijn. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene aanwezigheid op dit moment onontbeerlijk is in het gezin, noch dat zij met hem een band wensen te onderhouden door hem bijv. in de gevangenis te bezoeken. Onze dienst heeft hierover geen informatie ontvangen.

Evenmin kan blijken dat betrokkene aanwezigheid in België onontbeerlijk is opdat zijn andere gezinsleden verder kunnen verblijven in België. Ook blijkt uit niets in het dossier dat zijn ouders en zijn broers en zussen niet — laat staan minder goed- zelfstandig zouden kunnen functioneren zonder de aanwezigheid van betrokkene. Het feit dat zijn gezinsleden legaal in het land verblijven, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene gezinsleden mantelzorg of laat staan enige zorg behoeven van betrokkene. De aanwezigheid van betrokkene is op basis van de voorgelegde documenten blijkbaar niet vereist. We kunnen zelfs stellen dat betrokkene gedrag zeker geen goed voorbeeld is voor de (jongere) gezinsleden. Betrokkene toont niet aan dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen hemzelf en zijn in België verblijvende gezinsleden, laat staan dat hij elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er een hechte band zou bestaan. Uit het feit dat betrokkene jarenlang louter voor een bepaalde periode bij deze gezinsleden verbleef en dat van 2018 tot 2021 over een vaste verblijfplaats bij zijn gezinsleden beschikte, kan niet zomaar afgeleid worden dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Er ligt niets voor waaruit zou moeten blijken dat er sprake zou zijn van een uitzonderlijke afhankelijkheidsrelatie met één/en of meerdere van zijn familieleden, waardoor een eventuele schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één en/of meerdere van deze familieleden dan ook niet aannemelijk wordt gemaakt. Betrokkene gezinsleden kunnen —indien zij dat wensen het Rijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met hem onderhouden in Irak dan wel een ander land en/of dit contact verzorgen via de moderne communicatiemiddelen. De overige gezinsleden kunnen hem zelfs komen bezoeken in zijn land van herkomst gezien zij allen gemachtigd zijn tot verblijf en het Rijk vrijelijk in en uit kunnen reizen. Opgelet: de in- en uitreis naar Irak geldt niet voor de referentiepersoon daar hij werd erkend als vluchteling, maar ook hier blijkt uit niets dat het onmogelijk is voor betrokkene en referentiepersoon om voor een korte periode de contacten verder te zetten via de moderne communicatiemiddelen. Gezien de leeftijd van deze personen lijkt ons dit een haalbaar alternatief. Uit niets blijkt dat dit niet mogelijk zou zijn en in het tegengestelde geval wordt van betrokkene verwacht om dit concreet te duiden.

In de begeleidende brief lezen wij dat wij rekening moeten houden met het feit dat betrokkene hier meer dan 5 jaar verblijft. Dat is hier inderdaad het geval. Ondanks het feit dat betrokkene hier meer dan 5 jaar legaal op het grondgebied heeft verbleven, stellen wij vast dat hij relatief snel na binnenkomst en doorheen het gros van deze jaren herhaaldelijk in hechtenis verbleef tengevolge van strafbare feiten, of toch op z'n minst zeer regelmatig in contact kwam met de politionele diensten. Hoewel betrokkene sinds zijn aankomst in het Rijk in 2018 hier heeft verbleven, kan dit niet worden weerhouden. Voor zover betrokkene alsnog enige banden heeft ontwikkeld met België: het blijkt niet dat deze van uitzonderlijke aard zouden zijn dat zij zouden kunnen opwegen tegen het ernstig gevaar dat hij door zijn persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde. De banden die betrokkene heeft opgebouwd zijn eerder van criminele aard.

Het familiale en persoonlijke belang van betrokkene wordt ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde, Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven. Gezien de reeds eerder vermelde overwegingen wordt het persoonlijke en familiale belang, op basis van dewelke betrokkene het verblijfsrecht wenst te bekomen, hier dan ook ondergeschikt geacht: aan de vrijwaring van de openbare orde (arrest 49.830, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 22.04.2010). De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven, Betrokkene heeft door zijn persoonlijk gedrag een aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen. De bedreiging voor de openbare orde die van betrokkene uitgaat is zodanig dat zijn persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

In hoeverre een gebrek aan culturele of sociale banden met het land van herkomst betrokkene in de weg zou staan terug te keren naar het land van herkomst, blijkt evenmin uit het dossier. Betrokkene groeide voor het grootste deel van zijn leven op in Irak en reisde in 2019 op 18-jarige leeftijd naar België. Hij heeft zijn schoolloopbaan dus ook voor het grootste deel daar doorgemaakt. Er worden geen concrete bewijzen voorgelegd dat hij de taal aldaar niet meer machtig zou zijn, noch dat hij daar absoluut geen familiale of vriendschappelijke banden meer zou hebben. Louter de blote bewering van de advocaat dat er daar niemand meer verblijft 'omdat zijn gezin hier is' kunnen wij dus niet in aanmerking nemen. Er worden door betrokkene

geen concrete elementen naar voor gebracht waarom hij niet meer zou kunnen aarden in het land van herkomst. Het lijkt ons -bij gebrek aan bewijs dat het tegendeel zou beweren- ondenkbaar dat hij aldaar geen enkel familielid, vriend of kennis zou hebben die hem daar voor een korte periode zou kunnen opvangen in afwachting van haar machtiging tot verblijf. Wij gaan er daarenboven vanuit dat betrokkene wel degelijk in staat is om elders zijn leven op te bouwen. Betrokkene is immers 25 jaar en een volwassen jongeman die verondersteld wordt zijn eigen keuzes te kunnen maken. Het feit dat betrokkene vertrok uit Irak doch relatief snel na zijn binnenkomst in het Rijk herhaaldelijk gedrag stelde dat een gevaar is en blijft voor de Belgische nationale veiligheid en openbare orde, kan onze dienst bijgevolg niet als reden aanvaarden. De advocaat haalt aan dat de referentiepersoon werd erkend als vluchteling door de "verschrikkelijke situatie in het land van herkomst." Het feit dat de referentiepersoon werd erkend als vluchteling stelt onze dienst niet in vraag. De advocaat vervolgt dat betrokkene zelf 'wel degelijk risico's zou lopen indien hij wordt teruggestuurd'. Wat dit juist inhoudt wordt opnieuw niet geconcretiseerd nog gestaafd door zelfs een begin van bewijs. Bovendien gaat onze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten. Indien betrokkene op basis van de actuele situatie in Irak meent bescherming te krijgen, staat het hem vrij om de hiervoor in de wet uitgestippelde procedure te volgen. Tevens werden er geen stukken voorgelegd dat betrokkene niet kan reizen of een reis ondernemen. Medische elementen werden niet aangekaart. De hierboven aangehaalde stukken zijn daarenboven geen bewijs dat betrokkene zich niet voor een korte periode kan terug reizen naar zijn land van herkomst.

Concluderend stellen wij dat het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd dient te worden op basis van artikel 21 van de Wet van 15/12/1980, dat bepaalt dat het verblijf van een vreemdeling die voor beperkte duur is gemachtigd, kan worden beëindigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Vanwege de openbare orde en het persoonlijke gedrag van betrokkene is zijn verblijf ongewenst. Dit is hier dan ook het geval. Wij besluiten dan ook dat hij een blijvend gevaar vormt voor de openbare orde."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 21, 23 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur overeenkomstig artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het redelijkheids-, het evenredigheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische toelichting bij de door haar geschonden geacht bepalingen en beginselen, alsook bij het rechtszekerheidsbeginsel, zet de verzoekende partij haar enig middel uiteen als volgt:

"(...) Er moet aldus volgens artikel 23 Vw. rekening gehouden worden met de actuele situatie van verzoeker. Naar aanleiding van de verlenging van de A-kaart van verzoeker overhandigt verwerende verzoeker een formulier tot hoorrecht d.d. 08.06.2023.

Verzoeker beantwoorde dit formulier via zijn raadsman met een begeleidend schrijven en bijhorende stukken d.d. 05.07.2023. Deze documenten werden zowel per mail als per post overgemaakt aan de bevoegde diensten.

Op 17.06.2023 maakt de stad Antwerpen de brief en stukken over aan verwerende partij (stuk 3).

Op 21.02.2024 vraagt de stad Antwerpen aan verwerende partij dat er spoedig instructies gegeven worden omtrent de verlenging van de A-kaart van verzoeker.

Er volgt geen antwoord van verwerende partij.

Op 07.10.2024 richt stad Antwerpen opnieuw een mail aan verwerende partij met de vraag om een instructies over te maken.

Op 05.12.2024 antwoordt verwerende partij dat zij sinds 08.06.2023 een onderzoek zijn gestart en dat zij "te gepasten tijde" een beslissing zullen nemen (stuk 2).

Tevens wordt opgemerkt dat verzoeker geacht werd zijn dossier zelf te actualiseren. De desbetreffende berichtgeving is echter nooit aan verzoeker betekend of ter kennis gebracht.

Het duurt aldus tot 14.10.2025, tweeënhalf jaar, vooraleer verwerende partij de bestreden beslissing neemt.

Dit getuigt van geen enkele zorgvuldigheid of redelijkheid.

Zoals voorheen vermeld dient verwerende partij op een zorgvuldige wijze, aldus de beslissing op een nauwgezette en evenwichtige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Er moet dus een volledig en correct beeld van alle relevante feiten worden vastgesteld.

Door tweeënhalf jaar na het eerste hoorrecht bestreden beslissing te nemen schendt verwerende partij het zorgvuldigheidbeginsel alsook het redelijkheidsbeginsel.

Derde onderdeel, schending van het hoorrecht

1.

Wanneer er een beslissing tot beëindiging of weigering van verlenging van verblijf wordt genomen moet het hoorrecht worden gerespecteerd.

Artikel 41, § 2, van het Handvest alsmede het algemeen beginsel van administratief recht *audi alteram partem* verplichten de administratie om eenieder waartegen een maatregel overwogen wordt, die haar of hem nadelig zou kunnen beïnvloeden, op voorhand te horen; en het gelijklopend recht van deze persoon om gehoord te worden voordat zulke beslissing wordt genomen.

In deze mate zijn de waarborgen vastgesteld in het Handvest in casu van toepassing.

Hieruit vloeit dus dat het onbetwistbaar is dat de beslissing tot beëindiging van verblijf, dat aan verzoeker werd betekend, hem nadelig beïnvloedt.

Het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., § 87; HvJ 5 november 2014, C-166/13, Mukarubega, § 46, HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, § 36).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft gesteld dat het recht om te worden gehoord integraal deel uitmaakt van de rechten van de verdediging, dat een algemeen beginsel van Unierecht is. Het Hof heeft eveneens herhaaldelijk opgemerkt dat schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 11 december 2014, Boudjlida, C-249/13; HvJ 5 november 2014, Mukarubega, C-166/13; HvJ 17 juli 2014, Ys e.a., C-141/12 en C-372/12).

Uw Raad stelt dat een beslissing genomen in schending van artikel 41, § 2 van het Handvest en van het beginsel *audi alteram partem*, o.m., niet correct gemotiveerd is, indien het verhoor van de verzoeker het bestuur had kunnen leiden tot het nemen van een andere beslissing.

Verzoeker verwijst naar het UDN-arrest RvV n° 179 397 van 14 december 2016 inzake Bani Bledar t. Belgische Staat, waar de schending van artikel 41 Handvest op zich aanvaard werd. Verzoeker verwijst naar het UDN-arrest RvV n° 130 247 van 26 september 2014 inzake Morais t. Belgische Staat, waar het middel ernstig werd bevonden wegens schending van het hoorrecht, in samenhang met artikel 74/13 Verblijfwet en artikel 8 EVRM.

Verzoeker verwijst naar het arrest CCE nr. 128.207 van 21 augustus 2014, naar het arrest RvV nr. 198.594 van 5 september 2014 en naar het arrest RvV nr. 198.594 van 5 september 2014. Verzoeker verwijst eveneens naar het arrest RvV nr. 126.158 van 24 juni 2014 dat een gelijkkluidend standpunt en motivering ontwikkeld als de hierboven aangeduide arresten; verzoeker sluit zich bij die arresten aan.

2.

Verzoeker stelt dat het hoorrecht niet correct werd toegepast.

Het hoorrecht heeft een dubbel doel namelijk de overheid toe te laten om te beslissen met volledige kennis van zaken en de burger toe te laten om zijn middelen te laten gelden rekening houdend met de ernst van de maatregel dat de overheid jegens hem overweegt te nemen (RvV 14 december 2018, nr. 214.051).

In casu is het onmogelijk dat de verwerende partij de volledige kennis van zaken had om de bestreden beslissing te nemen.

Allereerst herhaalt verzoeker dat zijn hoorrecht dateert van d.d. 05.07.2023, meer dan tweeënhalf jaar geleden.

Verwerende partij stelt dat het verblijf van verzoeker dient te worden beëindigd omwille van redenen van openbare orde, verder worden een toetsing gedaan volgens artikel 23, §2 Vw.

Echter is het onmogelijk om besteden beslissing te nemen zonder verzoeker actueel en afdoende te horen.

Indien het hoorrecht correct was toegepast had verzoeker kunnen aangeven dat hij zich in de gevangenis correct gedraagt, dat hij inmiddels 10 uitgaansvergunningen heeft toegekend gekregen, dat zijn gezin inmiddels allen een B-kaart hebben, dat zijn vriendin hem zeer regelmatig komt bezoeken in de gevangenis, dat hij wél schuldinzicht heeft, ...

De persoonlijke situatie van verzoeker is geheel niet dezelfde als tweeënhalf jaar geleden.

Hij voegt bijkomende stukken om dit te staven (stuk 4-7).

3.

Doordat het hoorrecht niet correct werd gerespecteerd, kon de gemachtigde onmogelijk een juiste beoordeling maken in het kader van artikel 23, §2 maar ook artikel 8 EVRM en daarbij de afweging van het gezinsleven van verzoeker.

Er kan onmogelijk bepaald worden of bovenstaande fundamentele rechten gewaarborgd blijven.

Als verzoeker op correcte wijze was gehoord had hij kunnen wijzen op hetgeen hij onder punt 2 aanhaalt.

Doordat verzoeker niet correct werd gehoord, kon de DVZ een potentiële schending van artikel 23, §2 Vw en artikel 8 EVRM niet uitsluiten.

Doordat verzoeker niet afdoende en niet correct werd gehoord, werd er geen rekening gehouden met bovenstaande elementen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker is van oordeel dat dit een element betreft dat hij had kunnen aanvoeren indien hij op rechtsgeldige wijze was gehoord, en dat dit gegeven de beslissing tot afgifte van de bestreden beslissing had kunnen beïnvloeden en mogelijk tot een ander besluit had kunnen leiden.

Indien verzoeker was gehoord in het kader van de thans bestreden beslissing, had dit kunnen leiden tot een andere uitkomst, met name tot het niet-afleveren van de bestreden beslissing.

Het niet honoreren van de hoorplicht kan leiden tot de vernietiging van de beslissing voor zover de bestuurde elementen had kunnen aanreiken die tot een andere beslissing hadden kunnen leiden. Dit is in casu onmiskenbaar het geval.

Verwerende partij schendt bijgevolg de hoorplicht in samenlezing met artikelen 23, §2 Vw en 8 EVRM.

In deze optiek verwijst verzoeker ook opnieuw naar het zorgvuldigheidsbeginsel dat de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen.

Dergelijk behoorlijk onderzoek ontbreekt.

In casu is er dan ook sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht, minstens in het licht van artikel 23, §2 en 8 EVRM en van het hoorrecht.

De beslissing dient bijgevolg vernietigd te worden.

Vierde onderdeel, schending van artikel 8 EVRM

Artikel 8 EVRM luidt als volgt: "(...)"

Conform artikel 8 van het EVRM dient een grondige en uitvoerige belangenafweging gemaakt te worden.

Om na te gaan of er in het kader van immigratie sprake is van een positieve verplichting (bv. een recht op binnenkomst en/of verblijf in het kader van gezinshereniging) dan wel een negatieve verplichting (bv. in het kader van weigering van voortgezet verblijf), dient een redelijke belangenafweging plaats te hebben.

Verwerende partij stelt dat uit het dossier blijkt dat verzoeker geen gezins- en privéleven in de zin van artikel 8 EVRM onderhoudt.

Er rest de vraag of alle relevante gegevens waarover verwerende partij beschikte of behoorde te beschikken op een zorgvuldige wijze werden betrokken in de afweging tussen enerzijds, het belang van verzoeker bij de uitoefening van zijn privé- en gezinsleven in het Rijk en anderzijds, het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Het is de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect voor het privé- en gezinsleven. Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'- toets, waarbij wordt nagegaan of de overheid een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10. K.M. Zwitserland, § 53). Tevens moet blijken dat daarbij alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar werden betrokken.

Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nufiez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

Algemene factoren die meespelen in het kader van de afweging van het belang van het individu zijn, onder meer, de mate waarin het privé- en gezinsleven daadwerkelijk wordt verbroken, de omvang van de banden in de Verdragsluitende Staat, alsook de aanwezigheid van omstandigheden die het moeilijk of onmogelijk maken om het bestaande privé- en gezinsleven in het land van herkomst of elders verder te zetten. Deze elementen worden afgewogen tegen de aanwezige elementen van immigratiecontrole of overwegingen inzake openbare orde (cf. Eil RM 28 juni 2011, nr. 55597/09, Nufiez/Noorwegen, § 70; EHRM 12 juni 2012, nr. 54131/10, Bajsultanov/Oostenrijk, § 90; EHRM 1 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, §79).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Verblijfwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Door na te laten een zo grondig als mogelijk onderzoek te voeren naar het bestaan van verzoekers privé- en gezinsleven en vervolgens naar de toelaatbaarheid van een inmenging in dit gezinsleven overeenkomstig artikel 8 EVRM voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing begaat verwerende partij een schending van alle bovenvermelde wetsbepalingen en algemene rechtsbeginselen.

Verzoeker is van mening dat de inmenging van de bestreden beslissing niet proportioneel is, gelet op wat aangehaald werd in het tweede en derde onderdeel.

Er werd geheel geen fair-balance toets gedaan door verwerende partij.

Dit kon de verwerende partij evenwel niet doen, aangezien zij zich baseert op een hoorrecht dat meer dan tweeënhalf jaar geleden werd uitgeoefend.

Verzoeker steunt erg op zijn familie, dit blijkt uit de gevoegde stukken. Hij krijgt regelmatig bezoek van zijn vriendin, krijgt (financiële) steun van haar als van zijn vader, ...

Verzoeker benadrukt eveneens dat hij zijn leven hier in België heeft.

Verwerende partij motiveert niet afdoende zorgvuldig m.b.t. het gezins- en privéleven van verzoeker in overeenstemming met artikel 8 EVRM.

Dat de beslissing om deze reden dient te worden vernietigd.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet.

De motivering van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf laat de verzoekende partij toe om zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van deze beslissing. De voorziene motivering is pertinent en draagkrachtig en laat de verzoekende partij toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

De verzoekende partij maakt minstens niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissingen haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens deze beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.3. Waar de verzoekende partij aangeeft het niet eens te zijn met de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.4. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel, wordt onderzocht in het licht van artikel 23 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM, waarvan de schending ook wordt aangevoerd.

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijk procedurele waarborgen bevat, stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) dat de besluitvormingsprocedure die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Dit geldt zowel voor situaties waar sprake is van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 66) als voor situaties waar sprake is van een eerste toelating tot verblijf (EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 46; EHRM 10 juli 2014, Tanda-Muzinga/Frankrijk, § 68).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van het bestuur om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan het kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat bij de beoordeling van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een ‘fair balance’ moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing en kan niet, zonder zijn in artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet vastgelegde annulatiebevoegdheid te overschrijden en zonder zich in de plaats van het bestuur te stellen, oordelen op grond van motieven die niet in de aanvankelijk bestreden beslissing voorkomen. Enkel de wettigheid van de motieven uit de aanvankelijk bestreden beslissing mag worden beoordeeld (cf. RvS 11 december 2015, nr. 233.222).

Bijgevolg moet de Raad nagaan of het bestuur alle relevante feiten en omstandigheden in zijn belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of het bestuur zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een ‘fair balance’ tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het gezins- en privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (zie RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

2.5. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, door middel van een schrijven van 8 juni 2023 (administratief dossier, stuk 344) in kennis werd gesteld op 8 juni 2023 (administratief dossier, stuk 345) van de intentie van de verwerende partij om een einde te stellen aan haar verblijf op grond van redenen van openbare orde, waarbij gewezen wordt op de mogelijkheid om alle documenten die zij nodig acht in het licht van de elementen opgesomd in artikel 23, §2 van de Vreemdelingenwet, over te maken en dit als volgt:

“U vroeg onlangs de verlenging van uw machtiging tot verblijf. In het kader hiervan legde u documenten voor. Op basis van de elementen in het administratief dossier, concludeert onze dienst dat de politie inmiddels o.a. de volgende pv's opstelde:

AN.60.LB/00178221 Drugs / bezit

AN.62.L7/00256821 Bijz. wet: volksgezondheid

AN.60.LB/08499721 Drugs / bezit

AN.36.LB/08500321 Wapen, munitie, onderdeel, toebehoren-dracht/vervoer

VE.62.L4/00130121 Bijz. wet: volksgezondheid

AN.43.LB/01181820 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

AN.60.LB/01914120 Drugs / bezit

AN.62.LB/03829420 Bijz. wet: volksgezondheid

AN.60.LB/12293420 Drugs / bezit

AN.60.LB/14666120 Drugs / bezit

AN.43.LB/12405619 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

AN.60.LB/14300219 Drugs / bezit

Verder werd aan u op 27/04/2023 een bevel tot aanhouding afgeleverd wegens in verdenkingstelling van zowel 'inbreuken op de wapenwet' en 'opzettelijke slagen en verwondingen met werkonbekwaamheid van minder dan 4 maanden'. U wordt momenteel opgesloten onder dat aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen.

In artikel 21 van de wet van 15/12/1980 staat het volgende: "De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

Onze diensten overwegen een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf.

In het kader van een onderzoek van uw dossier en in het bijzonder op basis van artikel 23 §2 van de wet van 15/12/1980 waarin staat: "Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familielieden", staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht.

Alle documenten dienen binnen de 30 dagen overgemaakt te worden bij de gemeentelijke administratie.

Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u ten allen tijde relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten.

Gelieve de betekening van dit document aan onze dienst over te maken. Indien betrokkene niet ingaat op uw uitnodiging binnen de drie maanden na de datum van deze brief, of indien betrokkene niet binnen de gestelde termijn de documenten voorlegt, gelieve onze dienst daar dan eveneens van op de hoogte te stellen."

Uit de stukken van het administratief dossier (stuk 348) blijkt, zoals ook weergegeven in de bestreden beslissing en door de verzoekende partij niet betwist, dat de advocaat van de verzoekende partij aan de verwerende partij een e-mail richt op 5 juli 2023 met een begeleidend schrijven en foto's van de verblijfskaarten en bijlagen 15 van de gezinsleden van de verzoekende partij, samen met een afspraakbevestiging van loket migratie Antwerpen voor 13 juli 2023, een brief van Ligo Antwerpen van 26 juni 2023 met informatie dat de verzoekende partij "vorig jaar (febr. 2022) lessen NT2 gevolgd en certificaat 1.1 behaald" en een bijlage 12 op naam van de verzoekende partij.

Na het opsommen van deze stukken in de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij dat zij na raadpleging van de openbare databanken vaststelt dat op naam van de verzoekende partij nog andere processen-verbaal, dan deze in het schrijven van 8 juni 2023 vermeld, door de politie werden opgesteld en stelt, na het opsommen van deze processen-verbaal, dat zij tot op heden in het kader van dit lopend onderzoek geen andere documenten ontvangen heeft.

Echter blijkt uit de stukken van het administratief dossier (stuk 369) dat door een advocaat van de verzoekende partij aan de verwerende partij op 17 april 2025 een e-mail werd gericht en dat hierbij onder meer de "Beslissing Directie Detentiebeheer – toekenning uitgaansvergunning" voor de verzoekende partij van 25 oktober 2024 alsook de "Beslissing Directie Detentiebeheer – toekenning uitgaansvergunning" voor de verzoekende partij van 15 januari 2025 werden gevoegd.

2.6. De verzoekende partij betoogt, in het licht van de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM, dat de vraag is of de verwerende partij, bij haar beoordeling dat zij geen gezins- en privéleven onderhoudt in de zin van artikel 8 van het EVRM, alle relevante gegevens waarover zij beschikte of behoorde te beschikken, op een zorgvuldige wijze heeft betrokken in de afweging. Zij stelt dat de verwerende partij de door haar aangehaalde wetsbepalingen en algemene rechtsbeginselen schendt door na te laten een zo grondig als mogelijk onderzoek te voeren naar het bestaan van haar privé- en gezinsleven en naar de toelaatbaarheid van een inmenging in dit gezinsleven, voorafgaand het nemen van de bestreden beslissing. Zij meent dat er geen fair-balance is gedaan door de verwerende partij, daar zij zich baseert op een hoorrecht van meer dan tweeënhalf jaar geleden. De verzoekende partij verduidelijkt dat zij erg steunt op haar familie, dat dit blijkt uit de gevoegde stukken, dat zij regelmatig bezoek krijgt van haar vriendin, dat zij (financiële) steun krijgt van haar vriendin en haar vader en dat de verwerende partij niet afdoende zorgvuldig motiveert betreffende haar gezins- en privéleven in België in overeenstemming met artikel 8 van het EVRM.

2.7. De Raad stelt vast dat in "Beslissing Directie Detentiebeheer – toekenning uitgaansvergunning" voor de verzoekende partij van 25 oktober 2024 vermeld staat dat de verzoekende partij de steun geniet van haar partner en vader, dat haar partner T. haar eigen woonst heeft in D. maar dat ze veel tijd samen spenderen en

dat haar partner en haar vader haar huur betalen zodat zij haar woonst kan behouden. Dezelfde informatie blijkt uit de “Beslissing Directie Detentiebeheer – toekenning uitgaansvergunning” voor de verzoekende partij van 15 januari 2025.

2.8. Betreffende het gezins- en privéleven van de verzoekende partij in het licht van artikel 23, §2 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM motiveert de verwerende partij in de bestreden beslissing wat volgt:

“Er wordt een document van Ligo voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkene in 2022 Nederlandse lessen zou hebben gevolgd en als resultaat daar een certificaat van heeft behaald. Hoewel het een positief element is dat betrokkene deze lessen heeft gevolgd, is dit slechts een summier feit dat verbleekt tegen de verschillende strafbare feiten. Dit stuk bewijst niet dat hij op een bijzondere manier geïntegreerd is in de Belgische maatschappij, noch dat hij grote inspanningen heeft geleverd om zich hier te integreren. Dit zijn minimale -en vaak bij wet verplichte - inspanningen die men kan verwachten van een vreemdeling die zich hier wenst te vestigen. De bewering van de advocaat dat betrokkene is “ingeburgerd kan onze dienst niet zomaar aannemen. In welke mate betrokkene dan wel is ingeburgerd of wat hiermee wordt bedoeld, wordt niet geconcretiseerd. Onze dienst oordeelt echter het tegendeel: los van dit ene attest van LIGO werden in navolging van ons hoorrecht geen bijkomende stukken voorgelegd waaruit wij kunnen concluderen dat betrokkene op een bijzonder manier is geïntegreerd in onze maatschappij, noch dat hij grote inspanningen heeft geleverd

De advocaat schrijft in de begeleidende brief dat zijn hele gezin hier in België verblijft. Er werden ter staving hiervan foto's van de verblijfsmachtigingen en bijlagen 15 van de gezinsleden voorgelegd, samen met een afspraakbevestiging voor het loket migratie van Antwerpen. Wat betreft de afspraakbevestiging: het is volstrekt onduidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Dit stuk kunnen wij niet in aanmerking nemen daar dit louter aangeeft dat men is uitgenodigd om zich aan te bieden aan de loketten van stad Antwerpen. Wat betreft de verblijfsmachtigingen van de gezinsleden: deze worden door onze dienst niet in vraag gesteld, wel integendeel: intussen werden zij —m.u.v. betrokkene- allen door onze dienst gemachtigd tot verblijf van onbeperkte duur. Het feit dat zij over onbeperkt verblijf beschikken betekent echter niet dat wij geen einde kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene op basis van zijn gedragingen jegens de openbare orde.

Betrokkene woonde sinds 2018 en 03/04/2020 en terug van 18/11/2020 t.e.m. 08/09/2021 samen met de referentiepersoon, moeder, en zijn broers en zussen: mevr. A.-H.F.H.S. (...) (°1984), A.Z.F.S. (...) (°2003), Z. (...) (°2004), N. (...) (°2007), H. (...) (°2012), Z. (...) (°2013) en J. (...) (°2014). Sinds 08/09/2021 woont hij echter niet meer samen met de referentiepersoon daar hij van 08/09/2021 t.e.m. 25/02/2022 samenwoonde met ene dhr. M.W.S. (...) (RR (...)). Het is onduidelijk wat de relatie of band zou kunnen zijn tegenover betrokkene. Niets daarvan blijkt uit het dossier noch de gegevens uit het Rijksregister, noch legt betrokkene hier iets van voor. Bijgevolg kunnen wij hier geen rekening mee houden. Sinds 25/02/2022 staat betrokkene op een ander adres als alleenstaand geregistreerd. Hij woont dus sindsdien en tot op heden niet meer samen met zijn gezinsleden met wie hij samen naar België reisde. De bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het privé en gezinsleven van betrokkene. Het feit dat hij samenwoonde met zijn legaal verblijvende gezinsleden heeft hem er niet van weerhouden strafbare feiten te plegen, meerdere veroordelingen op te lopen en afwezig te zijn van het gezin omwille van verschillende aanhoudingen en detentie. Het verbaast ons dat de aard en hechtheid van de gezinsband van betrokkene tegenover zijn gezinsleden door betrokkene amper wordt toegelicht. Er wordt simpelweg vermeld in de begeleidende brief dat zijn gezinsleden hier verblijven en dat ze verblijfsmachtigingen Er wordt dus niet beweerd dat betrokkene absoluut geen band kan hebben met deze personen. Het is echter op basis van de voorgelegde stukken onvoldoende aangetoond en onduidelijk hoe de actuele band momenteel is. Een verblijfsmachtiging van een gezinslid is geen bewijs van een band met dat respectievelijk gezinslid. Indien betrokkene deze mogelijke band had willen inroepen, had hij dit concreet moeten toelichten, wat hij naliet te doen.

In het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon (zijnde de vader van betrokkene) werd veroordeeld voor slagen en verwondingen tegen enkele van zijn gezinsleden. Betrokkene wordt niet in het vonnis vermeld. Deze veroordeling en gebeurtenissen in het gezin worden hier niet in vraag gesteld. Doch doen ze geen afbreuk aan de veroordelingen van betrokkene, noch kan dit onze dienst in staat stellen om betrokkene verder te machtigen tot verblijf.

Het EHRM beperkt het begrip “gezinsleven” in beginsel tot het kerngezin en gaat na of er een voldoende ‘graad’ van gezinsleven kan worden vastgesteld. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen.

In het arrest Mokrani (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen “ne bénéficient pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux” (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Het EHRM oordeelde dat het gegeven dat

een meerderjarig kind samenwoont met een ouder, geen voldoende graad van afhankelijkheid vormt om te resulteren in het bestaan van een gezinsleven (zie EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32). Bij de beoordeling of er al dan niet een gezinsleven bestaat moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals bv. het samenwonen, de financiële afhankelijkheid van het meerderjarig kind ten aanzien van zijn ouder, de afhankelijkheid van de ouder ten aanzien van het meerderjarig kind, de reële banden tussen ouder en kind. Van een beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan bijgevolg slechts gesproken worden indien naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt. Onze dienst acht dit tussen betrokken en ouders, op basis van alle voorgelegde stukken en voor onze dienst beschikbare informatie, onvoldoende bewezen voor de periode bij zijn aankomst in 2018 te.m. 08/09/2021. Betrokkene brengt niets aan omtrent een mogelijke afhankelijkheidsrelatie. De loutere foto's van hun verblijfsdocumenten bewijst dit niet, noch vinden wij daar andere noties van terug in het administratief dossier. Gezien hij sinds 25/02/2022 als alleenstaande op een ander adres dan zijn gezinsleden zijn belangen behoudt (los van zijn huidige hechtenis in Antwerpen) is het des te meer onduidelijk wat de mogelijke band zou kunnen zijn. In ieder geval blijkt niet dat deze mogelijke banden betrokkene onze dienst moeten behoeden om de verblijfsmachtiging te beëindigen.

Wat betreft de gevolgen voor hem en zijn gezinsleden en de band met deze personen: indien er een band zou bestaan met zijn gezinsleden, blijkt dit alleszins niet uit de stukken in het administratief dossier, noch toont betrokkene aan dat dit het geval zou zijn. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene aanwezigheid op dit moment onontbeerlijk is in het gezin, noch dat zij met hem een band wensen te onderhouden door hem bijv. in de gevangenis te bezoeken. Onze dienst heeft hierover geen informatie ontvangen.

Evenmin kan blijken dat betrokkene aanwezigheid in België onontbeerlijk is opdat zijn andere gezinsleden verder kunnen verblijven in België. Ook blijkt uit niets in het dossier dat zijn ouders en zijn broers en zussen niet — laat staan minder goed- zelfstandig zouden kunnen functioneren zonder de aanwezigheid van betrokkene. Het feit dat zijn gezinsleden legaal in het land verblijven, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene gezinsleden mantelzorg of laat staan enige zorg behoeven van betrokkene. De aanwezigheid van betrokkene is op basis van de voorgelegde documenten blijkbaar niet vereist. We kunnen zelfs stellen dat betrokkene gedrag zeker geen goed voorbeeld is voor de (jongere) gezinsleden. Betrokkene toont niet aan dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen hemzelf en zijn in België verblijvende gezinsleden, laat staan dat hij elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er een hechte band zou bestaan. Uit het feit dat betrokkene jarenlang louter voor een bepaalde periode bij deze gezinsleden verbleef en dat van 2018 tot 2021 over een vaste verblijfplaats bij zijn gezinsleden beschikte, kan niet zomaar afgeleid worden dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Er ligt niets voor waaruit zou moeten blijken dat er sprake zou zijn van een uitzonderlijke afhankelijkheidsrelatie met één/en of meerdere van zijn familieleden, waardoor een eventuele schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één en/of meerdere van deze familieleden dan ook niet aannemelijk word gemaakt. Betrokkene gezinsleden kunnen —indien zij dat wensen het Rijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met hem onderhouden in Irak dan wel een ander land en/of dit contact verzorgen via de moderne communicatiemiddelen. De overige gezinsleden kunnen hem zelfs komen bezoeken in zijn land van herkomst gezien zij allen gemachtigd zijn tot verblijf en het Rijk vrijelijk in en uit kunnen reizen. Opgelet: de in- en uitreis naar Irak geldt niet voor de referentiepersoon daar hij werd erkend als vluchteling, maar ook hier blijkt uit niets dat het onmogelijk is voor betrokkene en referentiepersoon om voor een korte periode de contacten verder te zetten via de moderne communicatiemiddelen. Gezien de leeftijd van deze personen lijkt ons dit een haalbaar alternatief. Uit niets blijkt dat dit niet mogelijk zou zijn en in het tegengestelde geval wordt van betrokkene verwacht om dit concreet te duiden.

In de begeleidende brief lezen wij dat wij rekening moeten houden met het feit dat betrokkene hier meer dan 5 jaar verblijft. Dat is hier inderdaad het geval. Ondanks het feit dat betrokkene hier meer dan 5 jaar legaal op het grondgebied heeft verbleven, stellen wij vast dat hij relatief snel na binnenkomst en doorheen het gros van deze jaren herhaaldelijk in hechtenis verbleef tengevolge van strafbare feiten, of toch op z'n minst zeer regelmatig in contact kwam met de politionele diensten. Hoewel betrokkene sinds zijn aankomst in het Rijk in 2018 hier heeft verbleven, kan dit niet worden weerhouden. Voor zover betrokkene alsnog enige banden heeft ontwikkeld met België: het blijkt niet dat deze van uitzonderlijke aard zouden zijn dat zij zouden kunnen opwegen tegen het ernstig gevaar dat hij door zijn persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde. De banden die betrokkene heeft opgebouwd zijn eerder van criminele aard.

Het familiale en persoonlijke belang van betrokkene wordt ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven. Gezien de reeds eerder vermelde overwegingen wordt het persoonlijke en familiale belang, op basis van dewelke betrokkene het verblijfsrecht wenst te bekomen, hier dan ook ondergeschikt geacht: aan de vrijwaring van de openbare orde (arrest 49.830, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 22.04.2010). De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven, Betrokkene heeft door zijn persoonlijk gedrag een aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen. De bedreiging voor de

openbare orde die van betrokkene uitgaat is zodanig dat zijn persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

In hoeverre een gebrek aan culturele of sociale banden met het land van herkomst betrokkene in de weg zou staan terug te keren naar het land van herkomst, blijkt evenmin uit het dossier. Betrokkene groeide voor het grootste deel van zijn leven op in Irak en reisde in 2019 op 18-jarige leeftijd naar België. Hij heeft zijn schoolloopbaan dus ook voor het grootste deel daar doorgemaakt. Er worden geen concrete bewijzen voorgelegd dat hij de taal aldaar niet meer machtig zou zijn, noch dat hij daar absoluut geen familiale of vriendschappelijke banden meer zou hebben. Louter de blote bewering van de advocaat dat er daar niemand meer verblijft 'omdat zijn gezin hier is' kunnen wij dus niet in aanmerking nemen. Er worden door betrokkene geen concrete elementen naar voor gebracht waarom hij niet meer zou kunnen aarden in het land van herkomst. Het lijkt ons -bij gebrek aan bewijs dat het tegendeel zou beweren- ondenkbaar dat hij aldaar geen enkel familielid, vriend of kennis zou hebben die hem daar voor een korte periode zou kunnen opvangen in afwachting van haar machtiging tot verblijf. Wij gaan er daarenboven vanuit dat betrokkene wel degelijk in staat is om elders zijn leven op te bouwen. Betrokkene is immers 25 jaar en een volwassen jongeman die verondersteld wordt zijn eigen keuzes te kunnen maken. Het feit dat betrokkene vertrok uit Irak doch relatief snel na zijn binnenkomst in het Rijk herhaaldelijk gedrag stelde dat een gevaar is en blijft voor de Belgische nationale veiligheid en openbare orde, kan onze dienst bijgevolg niet als reden aanvaarden. De advocaat haalt aan dat de referentiepersoon werd erkend als vluchteling door de "verschrikkelijke situatie in het land van herkomst." Het feit dat de referentiepersoon werd erkend als vluchteling stelt onze dienst niet in vraag. De advocaat vervolgt dat betrokkene zelf 'wel degelijk risico's zou lopen indien hij wordt teruggestuurd'. Wat dit juist inhoudt wordt opnieuw niet geconcretiseerd nog gestaafd door zelfs een begin van bewijs. Bovendien gaat onze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten. Indien betrokkene op basis van de actuele situatie in Irak meent bescherming te krijgen, staat het hem vrij om de hiervoor in de wet uitgestippelde procedure te volgen. Tevens werden er geen stukken voorgelegd dat betrokkene niet kan reizen of een reis ondernemen. Medische elementen werden niet aangekaart. De hierboven aangehaalde stukken zijn daarenboven geen bewijs dat betrokkene zich niet voor een korte periode kan terug reizen naar zijn land van herkomst. "

2.9. Uit voormelde motieven blijkt niet dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met alle relevante gegevens waarover zij beschikte, minstens niet waarom bepaalde gegevens die betrekking kunnen hebben op haar gezins- en privéleven in België niet relevant zijn voor de beoordeling in het licht van artikel 8 van het EVRM en artikel 23, §2 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat rekening moet gehouden worden "met het bestaan van banden met zijn land van verblijf (...), (...) en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden."

Niettegenstaande uit de in het administratief dossier beschikbare informatie blijkt dat de verzoekende partij steun en financiële steun krijgt van haar vader, blijkt niet dat dit element in overweging wordt genomen bij het beoordelen van de vraag of er tussen de verzoekende partij en één of meerdere van haar gezinsleden sprake is van een beschermingswaardig gezinsleven en wordt daarentegen gesteld "Het verbaast ons dat de aard en hechtheid van de gezinsband van betrokkene tegenover zijn gezinsleden door betrokkene amper wordt toegelicht. Er wordt simpelweg vermeld in de begeleidende brief dat zijn gezinsleden hier verblijven en dat ze verblijfsmachtigingen Er wordt dus niet beweerd dat betrokkene absoluut geen band kan hebben met deze personen. Het is echter op basis van de voorgelegde stukken onvoldoende aangetoond en onduidelijk hoe de actuele band momenteel is. Een verblijfsmachtiging van een gezinslid is geen bewijs van een band met dat respectievelijk gezinslid. Indien betrokkene deze mogelijke band had willen invoeren, had hij dit concreet moeten toelichten, wat hij naliet te doen." en "Gezien hij sinds 25/02/2022 als alleenstaande op een ander adres dan zijn gezinsleden zijn belangen behoudt (los van zijn huidige hechtenis in Antwerpen) is het des te meer onduidelijk wat de mogelijke band zou kunnen zijn. In ieder geval blijkt niet dat deze mogelijke banden betrokkene onze dienst moeten behoeden om de verblijfsmachtiging te beëindigen. Wat betreft de gevolgen voor hem en zijn gezinsleden en de band met deze personen: indien er een band zou bestaan met zijn gezinsleden, blijkt dit alleszins niet uit de stukken in het administratief dossier, noch toont betrokkene aan dat dit het geval zou zijn. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene aanwezigheid op dit moment onontbeerlijk is in het gezin, noch dat zij met hem een band wensen te onderhouden door hem bijv. in de gevangenis te bezoeken. Onze dienst heeft hierover geen informatie ontvangen." en "Betrokkene toont niet aan dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen hemzelf en zijn in België verblijvende gezinsleden, laat staan dat hij elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er een hechte band zou bestaan. Uit het feit dat betrokkene jarenlang louter voor een bepaalde periode bij deze gezinsleden verbleef en dat van 2018 tot 2021 over een vaste verblijfplaats bij zijn gezinsleden beschikte, kan niet zomaar afgeleid worden dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Er ligt niets voor waaruit zou moeten blijken dat er sprake zou zijn van een uitzonderlijke afhankelijkheidsrelatie met één/en of meerdere van zijn familieleden, waardoor een eventuele schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één en/of meerdere van deze familieleden dan ook niet aannemelijk word gemaakt".

Met betrekking tot de relatie met haar partner kan worden gesteld dat uit de in het administratief dossier beschikbare informatie, waarover de verwerende partij beschikte op het ogenblik van het nemen van de

bestreden beslissing, blijkt dat de verzoekende partij veel tijd spendeert met deze partner en ook dat deze partner mee instaat voor het betalen van de huur van de verzoekende partij. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij de relatie betwist. Er blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing voorts niet waarom zij deze relatie niet beschermingswaardig acht, of indien er wel een beschermingswaardige relatie aanvaard wordt, waarom deze relatie de bestreden beslissing niet in de weg staat.

De verzoekende partij kan gevolgd worden dat de verwerende partij heeft nagelaten een zo grondig als mogelijk onderzoek te voeren naar het bestaan van haar privé- en gezinsleven voorafgaand het nemen van de bestreden beslissing, dat de verwerende partij niet afdoende zorgvuldig motiveert betreffende haar gezins- en privéleven in België in overeenstemming met artikel 8 van het EVRM.

2.10. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 8 van het EVRM wordt aannemelijk gemaakt.

2.11. Door louter de motieven van de bestreden beslissing te herhalen in de verweernota, en te betogen dat de verzoekende partij niet kan worden gevolgd dat geen belangenafweging werd doorgevoerd, dat de motivering door de verzoekende partij met geen enkel concreet element wordt weerlegt, weerlegt, noch ontkracht de verwerende partij bovenstaande vaststellingen.

Met haar betoog dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten zodat de bestreden beslissing geen verwijdering van de verzoekende partij van het Belgische grondgebied tot gevolg heeft, gaat de verwerende partij eraan voorbij dat het haar op grond van artikel 23, §2 van de Vreemdelingenwet, bij het nemen van de *in casu* bestreden beslissing, toekomt rekening te houden “*met het bestaan van banden met zijn land van verblijf (...), (...) en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.*”

Gelet op wat voorafgaat kan de verwerende partij niet gevolgd worden waar zij in de verweernota stelt dat alle feiten die ter kennis waren van de overheid ook daadwerkelijk beoordeeld werden.

2.12. Het enig middel is in de besproken mate gegrond. Nu de eventuele gegrondheid van de overige middelonderdelen niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden, bestaat geen noodzaak tot verdere bespreking hiervan.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 14 oktober 2025 tot beëindiging van het verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER